

tvang undergivne efter den ældre Lovgivning, thi ellers skaber man et af de misligste Forhold her i Landet. Man har set enkelte Steder, f. Ex. paa Vangeland, Størstedelen af Præstegaardes Jorder blive solgte og Fæstesteder oprettede paa dem, og lader man nu Fæstelovgivningen blive i Kraft, kan Følgen deraf blive, at disse Fæstere paa disse eller andre ikke fæstepligtige Jorder i Virkeligheden, trods deres egen mulig anden Mening derom, blive aldeles retsløse overfor Godseieren ved at indgaa paa en almindelig Bestemmelse om Fæste, der ved sliq Jord ikke er bunden til den sædvanlige Lov. Jeg tror derfor, at, skulle vi nogensinde se en Afslutning af Fæstespørgsmaalet, saa skal man opstille en Bestemmelse om, at den tidligere blotte Brug af Fæste ikke af Parterne kan gøres gjældende paa ikke længer fæstepligtig Jord, undtagen der klart og udtrykkelig optages de Betingelser og tillige de Rettigheder i Kontrakten, hvorpaa Vedkommende skal overtage Brugen af Jorden, og som man mulig vil bestemme i Eighed med det gamle Fæstevæsen, hvad der jo ikke mere uden videre gjælder for ikke fæstepligtig Jord.

Men idet det jo er tvivlsomt, om noget Saadant som de her anførte Punkter vil kunne sættes igjennem i den kommende Tid og maasse endnu meget mindre det Forslag, der staar som det følgende paa Dagsordenen, er der dog for mig noget Haab om, at der kan gøres et Forsøg ad en anden Vej, hvorved en stor Del af Fæsterne vil kunne opnaa indenfor den nærmeste Tid en Afløsning af deres Fæstestilling, idet jeg mener, at Sagen ved en eller anden Lehnsløv maa kunne gives en Vending, saa at en Del af det, som det ikke lykkes at udrette ad direkte Vej, vil udrettes derved, og jeg skal for et saadant Tilfælde anbefale til ærede Medlemmer det Uendlingsforslag, som jeg og Flere have stillet til den nuværende Lehnsløv, og som maasse endnu ikke i denne Session vil komme til Behandling, nemlig Spørgsmaalet om, at Lehnsløvs Overgang til fri Eie-

for Besidderen skal ske efter Kapitalisering af Indtægts Kanon, hvilket er en Vej, som er anbefalet af den souveraine Regjering i 1864 og er en Vej, som ogsaa er fulgt fuldstændig af vore sydlige Nabolande, hvorfor saa ikke følge den her? Naar Gudserne gaa over til vedkommende Lehnsløvsbesidders egen frie Haand for en billig Pris, da vil der utvivlsomt ved Beskyttelsesbestemmelser for Fæsterne og almindelige Salgsplaner i en Lehnsløv kunne udrettes Meget for Fæsterne ad den Vej, men ligeoverfor det nuværende Lovforslag ser jeg ikke, hvad disse delvise Salgsplaner skulle til, som netop staa i udtrykkelig Modstrid til Lov 1861, idet den just udhævede i sine Motiver, at den vilde fremstafte samlede Salgsplaner. Jeg skal ved Dntalen af Salgsplaner endelig udtale min Stilling til Slutning ved denne Lov. At delvise Salgsplaner nu skulde trænge frem og forstyrre de alt gjorte heldige Begyndelser flere Steder med almindelige Planer, det er et saa stort Punkt, at jeg ikke kan stemme for det Lovforslag, som nu her foreligger, og jeg kan heller ikke gøre det, da jeg ikke fatter den Taktik nu at stemme for Tilendebringelsen usforandret af dette Lovforslag og saa gøre sig Forhaabning om paany at reise Sagen og saa bringe Noget ud deraf paa et senere Stadium. En Ting maa jeg ved Siden af dets Mangler anerkjende har dette Lovforslag, og det er, at det forbyder Forpagtninger paa 50 Aar, og i den Henseende maa jeg særlig takke for dette Resultat det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Chr. Pedersen), som under den stærke Kamp imod ham fra mange forskjellige Sider uroffelig har fastholdt sin Mening om dette Punkt, imedens han endnu stod ene med den og hjælpedes stærkt, særlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen).

S. A. Hansen: Det kan naturligvis ikke Andet end være mig yderst behageligt at høre, hvilken opmærksom Læser og Sagtager jeg har i det ærede Medlem, som sidst talte.